

Maallikon hautaus
Täysi kaava

Maallikon hautaus

Täysi kaava

Kun joku ortodoksisista kristityistä kuolee., niin kutsuvat hänen sukulaisensa papin, joka tultuaan huoneeseen, jossa vainajan maalliset jäännökset lepäävät, pukee ylleen epitrakii-
lin: panee suitsutusastiaan suitsutusta ja tuoksuttaa pyhää savua vainajan ruumiille sekä läsnäolijain puoleen ja aloittaa, niinkuin tavallista, alkusiunauksella:

Kiitetty olkoon Jumalamme alati, nyt, aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Läsnäolijat alkavat:

Aamen. Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Kunnia Isälle ja Pojalle ja pyhälle Hengelle nyt ja aina, ja iankaikkisesta iankaikkiseen.
Aamen.

Kaikkeinpyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistä meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia Isälle ja Pojalle ja pyhälle Hengelle nyt ja aina, ja iankaikkisesta iankaikkiseen.
Aamen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi:

Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki on valtakunta, voima ja kunnia nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Sitten veisataan seuraavat troparit 4:nnellä sävelmällä:

Aamen. Saata, oi Vapahtaja, sinun palvelijasi sielu lepoon | edesmenneitten vanhurskasten henkien kanssa. | ja kätke hänet autuaalliseen elämään Sinun tykönäsi, o ihmisiä rakastava!

Sinun lepoosi, oi Herra, | jossa kaikki sinun pyhäsi lepäävät, | saata myös sinun palvelijasi sielu, sillä Sinä olet ainoa, joka ihmisiä rakastat.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Sinä olet Jumala, joka menit alas tuonelaan ja päästit vangitut irti kahleista, | Sinä itse, oi Vapahtaja, saata lepoon sinun palvelijasi sielu.

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Oi ainoa, puhdas, viaton Neitsyt, joka neitseellisesti Jumalan synnytit, || rukoile pelastusta nukkuneen sielulle.

Diakoni lausuu ektenian:

Armahda meitä, Jumala, Sinun suuresta armostasi, me rukoilemme Sinua, kuule ja armahda.

Veisaajat:

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Diakoni:

Vielä rukoilemme lepoa nukkuneen Jumalan palvelijan _____ sielulle, ja että Jumala antaisi hänelle anteeksi kaikki hänen syntinsä, jotka hän on vapaasta tahdostaan tai tahtomattaankin tehnyt.

Että Herra Jumala saattaisi hänen sielunsa sinne, missä vanhurskaat lepäävät.

Anokaamme Kristukselta, kuolemattomalta Kuninkaalta ja Jumalaltamme hänelle Jumalan armoa, taivasten valtakuntaa ja syntien anteeksi antamista.

Veisaajat:

Anna, Herra.

Diakoni:

Rukoilkaamme Herraa.

Veisaajat:

Herra, armahda.

Pappi:

Henkien ja kaiken lihan Jumala, joka olet voittanut kuoleman, tehnyt voimattomaksi pahan hengen ja antanut maailmallesi elämän, - Sinä itse, Herra, anna palvelijasi _____ sielulle lepo siinä valoisassa viheriöivässä paikassa, rauhallisessa paikassa, josta ovat paenneet kipu, suru ja huokaukset. Ollen hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala anna anteeksi hänelle kaikki hänen syntinsä, jotka hän on tehnyt sanoin, teoin ja ajatuksin, sillä ei ole ihmistä, joka eläessään ei olisi syntiä tehnyt. Vain Sinä yksin olet synnitön, Sinun vanhurskautesi on vanhurskaus iankaikkisesti ja Sinun sanasi on totuus.

Pappi ääneen:

Sinä, Kristus Jumalamme, olet nukkuneen palvelijasi _____ylösousemus, elämä ja lepo, ja Sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksitekevälle Hengellesi me kunniaa edeskannamme nyt, aina ja iankaikkisesti.

Veisaajat:

Aamen.

Diakoni:

Se on viisautta.

Pappi:

Kaikkein pyhin Jumalansynnyttävä, pelasta meidät.

Veisaajat:

Me ylistämme Sinua, joka olet Kerubeja kunnioitettavampi ja serafeja verrattomasti jalompi, Sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttävä, Sinua, totinen Jumalansynnyttävä.

Pappi:

Kunnia olkoon Sinulle Kristus, meidän Jumalamme, meidän toivomme, kunnia Sinulle!

Veisaajat:

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda. Siunaa.

Pappi:

Eläviä ja kuolleita hallitseva Kristus, totinen Jumalamme, puhtaimman Äitinsä, pyhien jumalallisten isiemme ja kaikkein pyhiensä esirukouksien tähden, viekään poismenteen palvelijansa _____ sielun vanhurskaitten asuntoihin, saattakoon hänet lepoon Aabrahamin helmaan ja lukekoon vanhurskaitten joukkoon ja meitäkin armahtakoon hyvydessään ja ihmisrakkaudessaan.

Ja jos kaikki on valmista poislähtöä varten niin pappi lausuu jälleen alkusiunauksen

Pappi:

Kiitetty olkoon Jumalamme alati, nyt, aina ja iankaikkisesti.

Läsnölijat alkavat suurella pelvolla ja hartaudella veisata:

Aamen. Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Samalla otamme vainajan maalliset jäännökset ja viemme ne temppeliin. Edellä kulkevat papit, pitäen kynttilöitä käsissään, ja diakoni suitsutusastioineen.

Kun tullaan temppeliin, asetetaan vainajan jäännökset sen esihuoneeseen tai kirkkoon, niin kuin Venäjällä on tapana, ja aletaan veisata psalmia 91:

1. Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy,
2. se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani, hän on minun Jumalani, johon minä turvaan".
3. Sillä hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta.
4. Sulillansa hän sinua suoja, ja sinä saat turvan hänen siipiensä alla; hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus.
5. Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta,
6. et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee.
7. Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu.

8. Sinun silmäsi saavat vain katsella ja nähdä, kuinka jumalattomille kostetaan. --
9. Sillä: "Sinä, Herra, olet minun turvani". -- Korkeimman olet sinä ottanut suojaksesi.
10. Ei kohtaa sinua onnettomuus, eikä vitsaus lähesty sinun majaan.
11. Sillä hän antaa enkeleilleen sinusta käskyn varjella sinua kaikilla teilläsi.
12. He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.
13. Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen ylitse, sinä tallaat nuorta jalopeuraa ja lohikäärmettä.
14. "Koska hän riippuu minussa kiinni, niin minä hänet pelastan; minä suojelen hänet, koska hän tuntee minun nimeni.
15. Hän huutaa minua avuksensa, ja minä vastaan hänelle, minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus, minä vapahdan hänet ja saatan hänet kunniaan.
16. Minä ravitsen hänet pitkällä iällä ja suon hänen nähdä antamani pelastuksen."

Hallejuja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle, Jumala. (kolmesti)

Sitten veisataan kovemmalla äänellä:

Autuaat ne, joiden tie on nuhteeton, jotka Herran laissa vaeltavat. Halleluja.

Lukija lukee psalmin 119 ensimmäisen jakson. Joka jakeen jälkeen lauletaan Halleluja.

1. Autuaat ne, joiden tie on nuhteeton, jotka Herran laissa vaeltavat!
2. Autuaat ne, jotka ottavat vaarin hänen todistuksistaan, jotka etsivät häntä kaikesta sydämestänsä,
3. jotka eivät vääryyttä tee, vaan vaeltavat hänen teillään!
4. Sinä olet asetuksesi säätänyt, että niitä tarkasti noudatettaisiin.
5. Oi, jospa minun vaellukseni olisi vakaa, niin että noudattaisin sinun käskyjäsi!
6. Silloin minä en joudu häpeään, kun katselen kaikkia sinun käskyjäsi.
7. Minä kiitän sinua vilpittömällä sydämellä, kun opin sinun vanhurskautesi oikeudet.
8. Minä noudatan sinun käskyjäsi, älä minua peräti hylkää.
9. Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi.
10. Minä etsin sinua kaikesta sydämestäni, älä salli minun eksyä pois sinun käskyistäsi.
11. Minä kätken sinun sanasi sydämeeni, etten tekisi syntiä sinua vastaan.
12. Kiitetty ole sinä, Herra, opeta minulle käskysi.
13. Huulillani minä julistan kaikki sinun suusi oikeudet.
14. Minä iloitsen sinun todistustesi tiestä, niinkuin kaikkinaisesta rikkaudesta.
15. Minä tutkistelen sinun asetuksiasi ja katselen sinun polkujasi.
16. Minä iloitsen sinun käskyistäsi enkä sinun sanaasi unhot.

17. Tee palvelijallesi hyvin, että minä eläisin ja noudattaisin sinun sanaasi.
18. Avaa minun silmäni näkemään sinun lakisi ihmeitä.
19. Minä olen muukalainen maan päällä; älä salaa minulta käskyjäsi.
20. Minun sieluni hiukeaa ikävöidessäni alati sinun oikeuksiasi.
21. Sinä nuhtelet julkeita, kirotuita, jotka poikkeavat pois sinun käskyistäsi.
22. Poista minun päältäni häväistys ja ylenkatse, sillä minä otan sinun todistuksistasi vaarin.
23. Ruhtinaatkin istuvat ja pitävät neuvoa minua vastaan, mutta palvelijasi tutkistelee sinun käskyjäsi.
24. Sinun todistuksesi ovat minun iloni, ne ovat minun neuvonantajani.
25. Minun sieluni on vaipunut tomuun; virvoita minua sanasi jälkeen.
26. Minä kerron vaellukseni, ja sinä vastaat minulle; opeta minulle käskysi.
27. Saata minut ymmärtämään asetustesi tie, niin minä tutkistelen sinun ihmeitäsi.
28. Minun sieluni itkee murheesta; vahvista minua sanasi jälkeen.
29. Käännä minusta pois valheen tie, ja anna armostasi minulle lakisi.
30. Minä olen valinnut totuuden tien, olen asettanut eteeni sinun oikeutesi.
31. Minä riipun kiinni sinun todistuksissasi, Herra, älä anna minun joutua häpeään.
32. Minä juoksen sinun käskyjesi tietä, sillä sinä avarrat minun sydämeni.
33. Opeta minulle, Herra, käskyjesi tie, niin minä seuraan sitä loppuun asti.
34. Anna minulle ymmärrys ottaakseni sinun laistasi vaarin ja noudattaakseni sitä kaikesta sydämestäni.
35. Anna minun vaeltaa sinun käskyjesi polkua, sillä sitä minä halajan.
36. Anna minun sydämeni taipua sinun todistuksiasi, ei väärän voiton puoleen.
37. Käännä silmäni pois turhuutta katselemasta, anna minun saada virvoitus sinun teilläsi.
38. Anna palvelijallesi toteutua lupauksesi, joka on annettu sinua pelkääville.
39. Poista minusta häväistys, jota pelkään, sillä sinun oikeutesi ovat hyvät.
40. Katso, minä ikävöitsen sinun asetuksiasi; virvoita minua vanhurskaudellasi.
41. Tulkoon minulle sinun armosi, Herra, sinun apusi, sinun lupauksesi jälkeen,
42. että minä voisin vastata herjaajalleni; sillä sinun sanaasi minä turvaan.
43. Älä ota peräti pois minun suustani totuuden sanaa, sillä sinun oikeutesi minä panen toivoni.
44. Minä tahdon alati noudattaa sinun lakiasi, aina ja iankaikkisesti.
45. Silloin minä vaellan avaralla paikalla; sillä sinun asetuksiasi minä kysyn.

46. Minä puhun sinun todistuksistasi kuningasten edessä, enkä häpeään joudu.
47. Minä iloitsen sinun käskyistäsi, jotka ovat minulle rakkaat.
48. Minä kohotan käteni sinun käskyjesi puoleen, jotka ovat minulle rakkaat, ja tutkistelen sinun säädöksiäsi.
49. Muista sana, jonka olet palvelijallesi puhunut, sillä sinä olet antanut minulle toivon.
50. Se on minun lohdutukseni kurjuudessani, että sinun lupauksesi minua virvoittaa.
51. Julkeat pilkkaavat minua kovin, mutta sinun laistasi minä en poikkea.
52. Herra, minä ajattelen sinun tuomioitasi, tuomioitasi hamasta ikiajoista asti, ja minä saan lohdutuksen.
53. Minut valtaa palava vihastus jumalattomien tähden, jotka hylkäävät sinun lakisi.
54. Sinun käskysi ovat minun ylistysvirteni minun muukalaisuuteni majassa.
55. Yöllä minä ajattelen sinun nimeäsi, Herra, ja minä noudatan sinun lakiasi.
56. Tämä on minun osakseni suotu: että otan vaarin sinun asetuksistasi.
57. Herra on minun osani; minä olen päättänyt noudattaa sinun sanojasi.
58. Minä etsin sinun mielisuosiotasi kaikesta sydämestäni; ole minulle armollinen lupauksesi mukaan.
59. Minä tutkin teitäni, ja käännän askeleeni sinun todistustesi puoleen.
60. Minä riennän viivyttämättä noudattamaan sinun käskyjäsi.
61. Jumalattomain paulat piirittävät minua, mutta minä en unhota sinun lakiasi.
62. Puoliyöstä minä nousen kiittämään sinua sinun vanhurskautesi oikeuksista.
63. Minä olen kaikkien niiden ystävä, jotka sinua pelkäävät ja noudattavat sinun asetuksiasi.
64. Maa on täynnä sinun laupeuttasi, Herra; opeta minulle käskysi.
65. Sinä osoitat palvelijallesi hyvyyttä sanasi jälkeen, Herra.
66. Opeta minulle hyvä ymmärrys ja tieto, sillä sinun käskyihisi minä panen uskallukseni.
67. Ennen kuin minut nöyryytettiin, minä eksyin, mutta nyt minä noudatan sinun sanaasi.
68. Sinä olet hyvä, ja hyvin sinä teet; opeta minulle käskysi.
69. Julkeat tahraavat minua valheillansa, mutta minä otan sinun asetuksistasi vaarin kaikesta sydämestäni.
70. Heidän sydämensä on turta kuin ihra, mutta minä iloitsen sinun laistasi.
71. Hyvä oli minulle, että minut nöyryytettiin: niin minä opin sinun käskysi.
72. Sinun suusi laki on minulle kalliimpi kuin tuhannet kappaleet kultaa ja hopeata.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Halleluja, halleluja. Halleluja.

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Halleluja, halleluja. Halleluja.

Diakoni lausuu ektenian:

Taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Veisaajat:

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Diakoni:

Vielä rukoilemme lepoa nukkuneen Jumalan palvelijan _____ sielulle, ja että Jumala antaisi hänelle anteeksi kaikki hänen syntinsä, jotka hän on vapaasta tahdostaan tai tahtomattaankin tehnyt.

Että Herra Jumala saattaisi hänen sielunsa sinne, missä vanhurskaat lepäävät.

Anokaamme Kristukselta, kuolemattomalta Kuninkaalta ja Jumalaltamme hänelle Jumalan armoa, taivasten valtakuntaa ja syntien anteeksi antamista.

Veisaajat:

Anna, Herra.

Diakoni:

Rukoilkaamme Herraa.

Veisaajat:

Herra, armahda.

Pappi:

Henkien ja kaiken lihan Jumala, joka olet voittanut kuoleman, tehnyt voimattomaksi pahan hengen ja antanut maailmallesi elämän, - Sinä itse, Herra, anna palvelijasi _____ sielulle lepo siinä valoisassa viheriöivässä paikassa, rauhallisessa paikassa, josta ovat paenneet kipu, suru ja huokaukset. Ollen hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala anna anteeksi hänelle kaikki hänen syntinsä, jotka hän on tehnyt sanoin, teoin ja ajatuksin, sillä ei ole ihmistä, joka eläessään ei olisi syntiä tehnyt. Vain Sinä yksin olet synnitön, Sinun vanhurskautesi on vanhurskaus iankaikkisesti ja Sinun sanasi on totuus.

Pappi ääneen:

Sinä, Kristus Jumalamme, olet nukkuneen palvelijasi _____ylösnousemus, elämä ja lepo, ja Sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksitekevälle Hengellesi me kunniaa edeskannamme nyt, aina ja iankaikkisesti.

Veisaajat:

Aamen. Sinun kätesi ovat minut tehneet ja valmistaneet; anna minulle ymmärrystä oppiakseni Sinun käskysi. Armahda palvelijaasi.

Luetaan psalmin 119 toinen jakso, joka jakeelle veisataan Armahda palvelijaasi.

74. Sinua pelkääväiset näkevät minut ja iloitsevat, sillä minä panen toivoni sinun sanaasi.
75. Herra, minä tiedän, että sinun tuomiosi ovat vanhurskaat, ja uskollisuudessasi sinä olet minut nöyryyttänyt.
76. Sinun armosi olkoon minun lohdutukseni, niinkuin sinä olet palvelijallesi luvannut.
77. Tulkoon minulle sinun laupeutesi, että minä eläisin; sillä sinun lakisi on minun iloni.
78. Joutukoot julkeat häpeään, sillä he sortavat minua syyttä; minä tutkistelen sinun asetuksiasi.
79. Kääntykööt minun puolelleni ne, jotka sinua pelkäävät ja jotka sinun todistuksesi tuntevat.
80. Pysyköön sydämeni vakaana sinun käskyissäsi, etten minä häpeään joutuisi.
81. Sinun apuasi minun sieluni ikävöitsee, sinun sanaasi minä panen toivoni.
82. Minun silmäni ikävöitsevät sinun sanaasi; minä kysyn: "Milloin lohdutat minua?"
83. Sillä minä olen kuin nahkaleili savussa, mutta sinun käskyjäsi minä en unhotan.
84. Kuinka harvat ovat palvelijasi päivät! Milloin sinä tuomitset minun vainoojani?
85. Julkeat kaivavat minulle kuoppia, ne, jotka eivät elä sinun lakisi mukaan.
86. Kaikki sinun käskysi ovat todet; syyttä he minua vainoavat; auta minua.
87. He ovat minut miltei tuhonneet tässä maassa, mutta minä en ole hyljännyt sinun asetuksiasi.
88. Virvoita minua armosi jälkeen, niin minä noudatan sinun suusi todistuksia.
89. Iankaikkisesti pysy sinun sanasi, Herra, vahvana taivaissa.
90. Sinun uskollisuutesi kestää polvesta polveen, sinä perustit maan, ja se pysyy.
91. Sinun järjestyksesi mukaan ne pysyvät vielä tänä päivänä, sillä ne kaikki ovat sinun palvelijaitasi.
92. Ellei sinun lakisi olisi ollut minun iloni, olisin menehtynyt kurjuuteeni.
93. En minä ikinä unhotan sinun asetuksiasi, sillä niillä sinä minua virvoitat.
94. Sinun omasi minä olen, pelasta minut, sillä sinun asetuksiasi minä kysyn.
95. Jumalattomat väijyvät minua, tuhotakseen minut, mutta minä tarkkaan sinun todistuksiasi.
96. Kaikella täydellisellä on rajansa -- sen olen nähnyt -- mutta sinun käskysi ovat ylen avarat.
97. Kuinka sinun lakisi onkaan minulle rakas! Kaiken päivää minä sitä tutkistelen.
98. Sinun käskysi tekevät minut vihollisiani viisaammaksi, sillä ne ovat minun omani iankaikkisesti.
99. Minä olen kaikkia opettajiani taitavampi, sillä minä tutkistelen sinun todistuksiasi.

100. Minä olen ymmärtäväisempi kuin vanhat, sillä minä otan vaarin sinun asetuksistasi.
101. Minä pidätän jalkani kaikilta pahoilta teiltä, noudattaakseni sinun sanaasi.
102. Minä en poikkea sinun oikeuksistasi, sillä sinä neuvot minua.
103. Kuinka makeat ovat minulle sinun lupauksesi! Ne ovat hunajaa makeammat minun suussani.
104. Sinun asetuksistasi minä saan ymmärrystä; sen tähden minä vihaan kaikkia valheen teitä.
105. Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni.
106. Minä olen vannonut ja tahdon sen täyttää: noudattaa sinun vanhurskautesi oikeuksia.
107. Minä olen kovin vaivattu; Herra, virvoita minua sanasi jälkeen.
108. Kelvatkoot sinulle, Herra, minun suuni vapaaehtoiset uhrin, ja opeta minulle oikeutesi.
109. Minun henkeni häälyy alati kämmenelläni, mutta sinun lakiasi minä en unhotta.
110. Jumalattomat virittävät pauloja minun eteeni, mutta sinun asetuksistasi minä en eksy.
111. Sinun todistuksesi ovat minun ikuinen perintöosani, sillä ne ovat minun sydämeni ilo.
112. Minä olen taivuttanut sydämeni pitämään sinun käskysi, aina ja loppuun asti.
113. Kaksimielisiä minä vihaan, mutta sinun lakiasi minä rakastan.
114. Sinä olet minun suojani ja kilpeni, sinun sanaasi minä panen toivoni.
115. Luopukaa minusta, te pahantekijät, minä tahdon ottaa Jumalani käskyistä vaarin.
116. Tue minua lupauksesi jälkeen, että minä eläisin, äläkä anna minun joutua toivossani häpeään.
117. Vahvista minua, että minä pelastuisin, niin minä katselen alati sinun käskyjäsi.
118. Sinä hylkäätkä kaikki, jotka sinun käskyistäsi eksyvät, sillä heidän kavaluutensa on turha.
119. Kaikki maan jumalattomat sinä heität pois niinkuin kuonan; sentähden minä rakastan sinun todistuksiasi.
120. Sinun peljättävyytesi edessä minun ruumiini vapisee, ja minä pelkään sinun tuomioitasi.
121. Minä teen oikeuden ja vanhurskauden, älä jätä minua sortajaini käsiin.
122. Ole palvelijasi puolusmies hänen parhaaksensa, älä salli julkeain minua sortaa.
123. Minun silmäni hiueten halajavat sinun apuasi ja sinun vanhurskaita lupauksiasi.
124. Tee palvelijallesi armosi jälkeen ja opeta minulle käskysi.
125. Minä olen sinun palvelijasi, anna minulle ymmärrys, että minä sinun todistuksesi tunnistin.
126. On aika Herran tehdä tekonsa: he ovat rikkoneet sinun lakiasi.

127. Sen tähden minä rakastan sinun käskyjäsi enemmän kuin kultaa, enemmän kuin puh-
tainta kultaa.

128. Sen tähden minä vaellan kaikessa suoraan, kaikkien sinun asetuksiesi mukaan; kaik-
kia valheen teitä minä vihaan.

129. Ihmeelliset ovat sinun todistuksesi, sen tähden minun sieluni ottaa niistä vaarin.

130. Kun sinun sanasi avautuvat, niin ne valaisevat ja antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.

131. Minä avaan suuni ja huohotan, sillä minä halajan sinun käskyjäsi.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Armahda palvelijaasi.

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Armahda palvelijaasi.

Diakoni lausuu ektenian:

Taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Veisaajat:

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Diakoni:

Vielä rukoilemme lepoa nukkuneen Jumalan palvelijan _____ sielulle, ja että Jumala an-
taisi hänelle anteeksi kaikki hänen syntinsä, jotka hän on vapaasta tahdostaan tai tahto-
mattaankin tehnyt.

Että Herra Jumala saattaisi hänen sielunsa sinne, missä vanhurskaat lepäävät.

Anokaamme Kristukselta, kuolematto-malta Kuninkaalta ja Jumalaltamme hänelle Juma-
lan armoa, taivasten valtakuntaa ja syntien anteeksi antamista.

Veisaajat:

Anna, Herra.

Diakoni:

Rukoilkaamme Herraa.

Veisaajat:

Herra, armahda.

Pappi:

Henkien ja kaiken lihan Jumala, joka olet voittanut kuoleman, tehnyt voimattomaksi pahan
hengen ja antanut maailmallesi elämän, - Sinä itse, Herra, anna palvelijasi _____ sielulle
lepo siinä valoisassa viheriöivässä paikassa, rauhallisessa paikassa, josta ovat paenneet
kipu, suru ja huokaukset. Ollen hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala anna anteeksi hänelle
kaikki hänen syntinsä, jotka hän on tehnyt sanoin, teoin ja ajatuksin, sillä ei ole ihmistä,
joka eläessään ei olisi syntiä tehnyt. Vain Sinä yksin olet synnitön, Sinun vanhurskautesi
on vanhurskaus iankaikkisesti ja Sinun sanasi on totuus.

Pappi ääneen:

Sinä, Kristus Jumalamme, olet nukkuneen palvelijasi _____ ylösnousemus, elämä ja lepo, ja Sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksitekeväälle Hengellesi me kunniata edeskannamme nyt, aina ja iankaikkisesti.

Veisaajat:

Aamen. Käänny minun puoleeni, ole minulle armollinen, niin kuin on oikein niitä kohtaan, jotka Sinun nimeäsi rakastavat. Halleluja.

Luetaan psalmin 119 kolmas jakso. Joka jakeen jälkeen lauletaan Halleluja.

133. Tee minun askeleeni vakaviksi sanallasi äläkä salli minkään vääryyden minua hallita.
134. Päästä minut ihmisten sorrosta, niin minä noudatan sinun asetuksiasi.
135. Kirkasta kasvosi palvelijallesi ja opeta minulle käskysi.
136. Minun silmistäni vuotavat kyynelvirrat, kun sinun lakiasi ei noudateta.
137. Sinä olet vanhurskas, Herra, ja sinun tuomiosi ovat oikeat.
138. Sinä olet säätänyt todistuksesi vanhurskaudessa ja suuressa uskollisuudessa.
139. Minun kiivauteni kuluttaa minut, sillä minun vihamieheni unhottavat sinun sanasi.
140. Sinun sanasi on hyvin koeteltu, ja sinun palvelijasi rakastaa sitä.
141. Minä olen vähäinen ja halveksittu, mutta minä en unhotta sinun asetuksiasi.
142. Sinun vanhurskautesi on iankaikkinen vanhurskaus, ja sinun lakisi on totuus.
143. Hätä ja ahdistus ovat minut saavuttaneet, mutta sinun käskysi ovat minun iloni.
144. Sinun todistuksesi ovat iankaikkisesti vanhurskaat; anna minulle ymmärrys, että minä eläisin.
145. Kaikesta sydämestäni minä huudan; vastaa minulle, Herra. Minä tahdon ottaa sinun käskyistäsi vaarin.
146. Minä huudan sinua, pelasta minut, niin minä noudatan sinun todistuksiasi.
147. Jo ennen aamun valkenemista minä huudan, sinun sanoihisi minä panen toivoni.
148. Jo ennen yön vartiohetkiä minun silmäni tutkistelevat sinun puhettasi.
149. Kuule minun ääneni armosi jälkeen; Herra, virvoita minua oikeutesi mukaan.
150. Lähellä ovat ilkeät vainoojat, jotka ovat kaukana sinun laistasi.
151. Lähellä olet sinä, Herra, ja kaikki sinun käskysi ovat todet.
152. Jo aikoja minä olen tiennyt sinun todistuksistasi, että sinä olet ne perustanut iäti pysyviksi.
153. Katso minun kurjuuttani ja pelasta minut, sillä minä en unhotta sinun lakiasi.
154. Aja minun asiani ja lunasta minut, virvoita minua lupauksesi jälkeen.
155. Kaukana on pelastus jumalattomista, sillä he eivät kysy sinun käskyjäsi.

156. Herra, sinun armahtavaisuutesi on suuri, virvoita minua oikeutesi mukaan.
157. Monta on minulla vainoojaa ja vihamiestä, mutta sinun todistuksistasi minä en poikkea.
158. Minä näen uskottomat, ja minua iljettä, sillä he eivät noudata sinun sanaasi.
159. Huomaa, että minä rakastan sinun asetuksiasi. Herra, virvoita minua armosi jälkeen.
160. Sinun sanasi on kokonansa totuus, ja kaikki sinun vanhurskautesi oikeudet pysyvät iankaikkisesti.
161. Ruhtinaat vainoavat minua syyttä, mutta minun sydämeni pelkää sinun sanojasi.
162. Minä riemuitsen sinun puheestasi, niinkuin suuren saaliin saanut.
163. Valhetta minä vihaan ja inhoan, mutta sinun lakiasi minä rakastan.
164. Seitsemästi päivässä minä ylistän sinua sinun vanhurskautesi oikeuksien tähden.
165. Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun lakiasi, eikä heille kompastusta tule.
166. Minä odotan sinulta pelastusta, Herra, ja täytän sinun käskysi.
167. Minun sieluni noudattaa sinun todistuksiasi, ja suuresti minä niitä rakastan.
168. Minä noudatan sinun asetuksiasi ja sinun todistuksiasi, sillä kaikki minun tieni ovat sinun edessäsi.
169. Herra, suo minun valitukseni tulla sinun kasvojesi eteen, anna minulle ymmärrys sanasi jälkeen.
170. Tulkoon minun anomiseni sinun kasvojesi eteen, pelasta minut lupauksesi mukaan.
171. Vuodattakoot minun huuleni ylistystä, sillä sinä opetat minulle käskysi.
172. Minun kieleni veisatkoon sinun lupauksistasi, sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat.
173. Sinun kätesi olkoon minun apuni, sillä minä olen valinnut sinun asetuksesi.
174. Minä ikävöitsen pelastusta sinulta, Herra, ja sinun lakisi on minun iloni.
175. Saakoon minun sieluni elää ja ylistää sinua, ja sinun oikeutesi minua auttakoot.
176. Minä olen eksyksissä kuin kadonnut lammas; etsi palvelijaasi, sillä minä en unhota sinun käskyjäsi.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Halleluja.

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Halleluja.

Sitten veisataan seuraavat troparit:

Kiitetty olet Sinä, Herra, | opeta minulle käskysi.

Pyhien joukko löysi elämän lähteen ja paratiisin oven, | Jospa minäkin löytäisin katumuksen kautta sen tien. | Minä olen kadonnut lammas. || Kutsu minut jälleen tykösi, oi Vapah-taja, ja pelasta minut.

Kiitetty olet Sinä, Herra, | opeta minulle käskysi.

Oi pyhät marttyyrit, | jotka olette Jumalan Karitsasta saarnanneet | ja niin kuin lampaat olette itsekkin teurastetut | ja muuttaneet vanhenemattomaan ikuiseen elämään, | hartaasti rukoilkaa, || että Hän armossaan meidät syntiveloistamme päästäisi.

Kiitetty olet Sinä, Herra, | opeta minulle käskysi.

Te, jotka olette vaeltaneet ahdasta vaivan tietä | ja ristin ottaneet elämänkuormaksenne ja minua uskolla seuranneet, | tulkaa, nauttikaa siitä voittopalkinnosta, jonka minä olen teille valmistanut, || ja ottakaa vastaan taivaalliset voittoseppeleet.

Kiitetty olet Sinä, Herra, | opeta minulle käskysi.

Minä olen sanomattoman kunniasi kuva, | vaikka kannankin synnintekojeni haavoja. | Ole, oi Herra, laupias luodullesi | ja puhdistu minut armollasi. | Anna minulle toivottu isänmaa || ja tee minut taas paratiisin asukkaaksi.

Kiitetty olet Sinä, Herra, | opeta minulle käskysi.

Sinä, joka muinoin olet minut olemattomuudesta luonut | ja jumalallisen kuvasi kunniaan saattanut | ja käskyn rikkomisesta palauttanut maahan, | josta minä otettu olin, | jälleenko-hota minut muotosi mukaan || entiseen kauneuteen.

Kiitetty olet Sinä, Herra, | opeta minulle käskysi.

Anna, oi Jumala, lepo palvelijallesi | ja saata hänet paratiisiin, | jossa pyhien joukot ja vanhurskaat | loistavat niin kuin tähdet. | Saata, oi Herra, lepoon nukkunut palvelijasi || ottamatta lukuun mitään hänen synneistänsä.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Veisatkaamme hurskaasti ylistystä | yhden Jumalan kolminaiselle Valkeudelle ja huuta-kaamme: | Pyhä olet Sinä, iankaikkinen Isä, | ynnä kanssasi yhtä aluton Poika | ja jumalal-linen Henki. | Valista meidät, jotka uskolla Sinua palvelemme, || ja ikuisesta tulesta meidät tempaa pois.

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Iloitse, oi kunnioitettava, | joka olet synnyttänyt lihaan tulleen Jumalan kaikille pelastukseksi. | Sinun kauttasi on ihmissuku saavuttanut autuuden. | Salli meidänkin Sinun kauttasi saavuttaa paratiisi, || oi puhdas, siunattu Jumalansynnyttäjä.

Halleluja, halleluja, halleluja. Kunnia olkoon Sinulle Jumala! (kolmesti)

Lukija:

Jumala, ole minulle armollinen hyvydessäsi, pyyhi pois minun syntini suuren laupeutesi tähden.

Pese minut puhtaaksi rikoksestani ja anna lankeemukseni anteeksi.

Minä tiedän pahat tekoni, minun syntini on aina minun edessäni.

Sinua, sinua vastaan olen rikkonut, olen tehnyt vastoin sinun tahtoasi. Oikein teet, kun minua nuhtelet, ja syystä sinä minut tuomitset.

Syntinen olin jo syntyessäni, synnin alaiseksi olen sinnyt äitini kohtuun.

Mutta sinä tahdot sisimpääni totuuden - ilmoita siis minulle viisautesi!

Vihmo minut puhtaaksi iisopilla ja pese minut lunta valkeammaksi.

Suo minun kuulla ilon ja riemun sana, elvytä mieli, jonka olet murtanut.

Käännä katseesi pois synneistäni ja pyyhi minusta kaikki pahat tekoni.

Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista minut, anna vahva henki.

Älä karkota minua kasvojesi edestä, älä ota minulta pois pyhää henkeäsi.

Anna minulle jälleen pelastuksen riemu ja suo minun iloiten sinua seurata, niin opetan tiesi sinusta luopuneille, ja he palaavat sinun luoksesi.

Jumala, pelastajani, päästä minut verivelasta, niin minä riemuiten ylistän hyvyyttäsi.

Herra, avaa minun huoleni, niin suuni julistaa sinun kunniaasi.

Jos toisin sinulle teurasuhrin, se ei sinua miellytä, polttouhriakaan et huoli.

Murtunut mieli on minun uhrini, särkynyttä sydäntä et hylkää, Jumala.

Osoita Siionille laupeutesi ja rakenna jälleen Jerusalemin muurit!

Silloin otat taas vastaan määräuhrit, ja alttarille tuodaan teurashärät.

Kanoni, 6.sävelmä, 1. irmossi:

Israel kulkien syvyydessä | niin kuin kuivaa maata myöden | ja nähden takaa-ajavan faraon hukkuvan mereen, huusi: || Veisatkaamme Jumalalle voittoveisu.

Liitelauselmat lauletaan.

Liitelauselma:

Saata, Herra, lepoon nukkuneen palvelijasi sielu.

Taivaallisissa asunnoissa jalot marttyyrit aina rukoilevat Sinua, Kristus: suo tämän uskovan, jonka Sinä olet maailmasta kutsunut pois, saada iankaikkiset hyvyydet.

Saattaen kaikki ihanaan järjestykseen, loit Sinä minut, ihmisen yhdistetyksi olenoksi, keskelle alhaisia ja ylhäisiä olemuksia, niin saata, oi Vapahtaja, lepoon Sinun palvelijasi sielu.

Liitelauselma:

Kunnia olkoon Isälle ja pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Paratiisin asukkaaksi ja viljelijäksi olet Sinä minut asettanut, mutta kun minä käskysi rikoin, niin Sinä ajoit minut silloin pois. Saata nyt, oi Vapahtaja, lepoon Sinun palvelijasi sielu.

Liitelauselma:

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Joka oli muinoin luonut kylkiluusta meidän esiäitimme Eevan, Hän pukeutuu nyt itse lihaan sinun puhtaimmassa kohdussasi ja niin Hän, oi Puhtain, kukisti kuoleman voiman.

3.irmossi:

Ei kukaan ole niin pyhä, | kuin Sinä, Herra, minun Jumalani, | joka olet ylentänyt sinun uskovaistesi sarven, oi Hyvä, || ja vahvistanut meidät Sinun tunnustamisesi kalliolle.

Liitelauselma:

Saata, Herra, lepoon nukkuneen palvelijasi sielu.

Oi Elämänantaja, marttyyrisi ovat oikein kilvoitelleet ja saatuansa Sinulta itse ihanat voitoseppeleet, he voittopalkintonsa – iankaikkisen lunastuksen – myös edesmenneellekin uskollisesti antavat.

Sinä ensin kasvatit minua, eksynyttä, monilla ihmeillä ja tunnusmerkeillä, mutta viimein Sinä alensit itsesi kärsimään yhdessä minun kanssani ja etsittyäsi löysit sekä pelastit minut.

Liitelauselma:

Kunnia olkoon Isälle ja pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Oi Hyvä, suo, että tässä muuttuvassa maailmassa vaeltava huikentelevainen, turmeltunut luonto, joka nyt luoksesi muuttaa, tulisi ilossa asumaan ikuisissa majoissa, - suo, sovittaen hänen syntinsä uskon ja armon kautta!

Liitelauselma:

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Ei kenkään ole niin viaton kuin sinä, puhtahin Jumalan Äiti, sillä sinä olet ainoa, joka olet kohdussasi kantanut iankaikkisen totisen Jumalan, joka kuoleman voiman kukisti.

Katabasi:

Ei kukaan ole niin pyhä, | kuin Sinä, Herra, minun Jumalani, | joka olet ylentänyt sinun uskovaistesi sarven, oi Hyvä, || ja vahvistanut meidät Sinun tunnustamisesi kalliolle.

Diakoni lausuu ektenian:

Taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Veisaajat:

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Diakoni:

Vielä rukoilemme lepoa nukkuneen Jumalan palvelijan _____ sielulle, ja että Jumala antaisi hänelle anteeksi kaikki hänen syntinsä, jotka hän on vapaasta tahdostaan tai tahtomattaankin tehnyt.

Että Herra Jumala saattaisi hänen sielunsa sinne, missä vanhurskaat lepäävät.

Anokaamme Kristukselta, kuolemattomalta Kuninkaalta ja Jumalaltamme hänelle Jumalan armoa, taivasten valtakuntaa ja syntien anteeksi antamista.

Veisaajat:

Anna, Herra.

Diakoni:

Rukoilkaamme Herraa.

Veisaajat:

Herra, armahda.

Pappi:

Henkien ja kaiken lihan Jumala, joka olet voittanut kuoleman, tehnyt voimattomaksi pahan hengen ja antanut maailmallesi elämän, - Sinä itse, Herra, anna palvelijasi ____ sielulle lepo siinä valoisassa viheriöivässä paikassa, rauhallisessa paikassa, josta ovat paenneet kipu, suru ja huokaukset. Ollen hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala anna anteeksi hänelle kaikki hänen syntinsä, jotka hän on tehnyt sanoin, teoin ja ajatuksin, sillä ei ole ihmistä, joka eläessään ei olisi syntiä tehnyt. Vain Sinä yksin olet synnitön, Sinun vanhurskautesi on vanhurskaus iankaikkisesti ja Sinun sanasi on totuus.

Pappi ääneen:

Sinä, Kristus Jumalamme, olet nukkuneen palvelijasi ____ylösnousemus, elämä ja lepo, ja Sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksitekevälle Hengellesi me kunniaa edeskannamme nyt, aina ja iankaikkisesti.

Veisaajat:

Aamen.

Katistmatropari, 6.sävelmä:

Totisesti on kaikki turhuutta, | ja elämä on vain varjo ja unennäkö, | ja turhaan hyörii jokainen maan lapsi, | sillä Raamattukin sanoo: | vaikka me koko maailman omaksemme voittaisimme, | tulee meidän kuitenkin haudata mennä, | jossa kuninkaat ja kerjäläiset yhdenarvoisia ovat. || Oi Kristus Jumala, Sinä ihmisiä rakastava, Saata edesmennyt palvelijasi lepoon.

Liitelauselma:

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Kaikkein pyhin Jumalansynnyttäjä, | älä minua tässä ajassa hylkää | äläkä usko minua ihmisten turviin, || vaan itse puolusta ja armahda minua.

4. irmossi:

Kristus on minun voimani, | Jumalani ja Herrani! | Näin veisaa kovalla äänellä, || puhtaasta sydäimestä ja hartaasti pyhä seurakunta, viettäen Herrassa juhlaa.

Liitelauselma:

Saata, Herra, lepoon nukkuneen palvelijasi sielu.

Antaen tuntea suurinta viisauttasi sekä lahjoissa ylevää hyvyttäsi, Sinä, oi Herra, luit marttyyrien joukot enkelien yhteyteen.

Suo, oi Kristus, Sinun tykösi edesmenneen tulla sanoin kuvaamattomasta kunniastasi osalliseksi siellä, missä on iloitsevien asunto ja missä puhtaan riemun ääni kuuluu.

Liitelauselma:

Kunnia olkoon Isälle ja pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Oi Ylen armollinen! Ota tykösi tämä sinun jumalalliselle voimallesi ylistystä veisaava, jonka Sinä olet maan päältä pois ottanut, ja tee hänet valkeuden lapseksi, puhdistuen hänestä pois synnin synkkyyden.

Liitelauselma:

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Sinut, oi Jaakobin kauneus, on Herra valinnut itselleen puhtaaksi majakseen, kirkkaaksi temppeleikseen, kaikkein pyhimmäksi liiton arkikseen ja pyhityksen neitseelliseksi olopai-kakseen.

5. irrossi:

Minä rukoilen Sinua, oi Hyvä, | heijasta jumalallisesta kirkkaudestasi rakkaus | Sinun tykösi aamusta varhain rientävien sydämiin, | että me, oi Jumalan Sana, tuntisimme Sinut , totisen Jumalan, || joka meitä synnin pimeydestä esiinkutsut.

Liitelauselma:

Saata, Herra, lepoon nukkuneen palvelijasi sielu.

Marttyyrit, kannettuaan itsensä ylistetylle Jumalalle pyhäksi polttouhriksi sekä ihmislunnon uutisuhriksi, meille autuutta aina tuottavat.

Päästä, Herra. tämä ennen meitä nukkunut uskovainen palvelijasi vapaaksi hänen synneistään ja suo hänen saada elämä taivaassa sekä osansa armolahjain jaossa!

Liitelauselma:

Kunnia olkoon Isälle ja pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Sinä ainoa olenoltasi eläväksi tekevä , Sinä totisesti hyvyden tutkimaton syvyys, Sinä armahtavainen, ainoa kuolematon, suo tämän vainajan tulla valtakuntaasi!

Liitelauselma:

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Oi Valtiatar! Sinusta maailmalle syntynyt on tullut voimaksi ja ylistysveisuksi sekä pelastukseksi hukkuville, ja helvetin porteilta Hän pelastaa ne, jotka Sinua uskolla autuaaksi ylistävät.

6. irmossi:

Nähdessäni tämän maailman merellä riehuvan kiusausten myrskyn | minä tyveneen satamaasi kiihuhtaen huudan Sinulle: | oi ylen armollinen Herra, || johdata minun elämäni ylös turmeluksesta.

Liitelauselma:

Saata, Herra, lepoon nukkuneen palvelijasi sielu.

Ristiinnaulittuna Sinä, oi Hyvä, kokosit luoksesi marttyyrien joukot, jotka kärsimyksiäsi seurasivat. Rukoilemme Sinua, saata nytkin Sinun tykösi muuttanut lepoon!

Kun Sinä tulet sanomattomalla kunniallasi pelättävälle tuomiolle koko maailmaa tuomitsemaan, niin silloin suo, oi Lunastaja, Sinun uskovaisen palvelijasi, jonka olet maailmasta pois ottanut, tulla kirkkaalla riemulla Sinua vastaan!

Liitelauselma:

Kunnia olkoon Isälle ja pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Olemuksesi, oi Herra, on elämänlähde. Jumalallisella voimalla Sinä päästät vangit vapaiksi kahleista; majoita nyt Sinun tykösi uskossa poismuuttanut palvelijasi paratiisin autuuteen.

Liitelauselma:

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Rikottuamme Jumalan pyhän käskyn, me maaksi jälleen tulimme, mutta puhdistettuamme päältämme kuoleman turmion, me Sinun kauttasi, oi Neitsyt, olemme maasta taivaaseen ylennetyt.

Katabasi:

Nähdessäni tämän maailman merellä riehuvan kiusausten myrskyn | minä tyveneen satamaasi kiihuhtaen huudan Sinulle: | oi ylen armollinen Herra, || johdata minun elämäni ylös turmeluksesta.

Diakoni lausuu ektenian:

Taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Veisaajat:

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Diakoni:

Vielä rukoilemme lepoa nukkuneen Jumalan palvelijan _____ sielulle, ja että Jumala antaisi hänelle anteeksi kaikki hänen syntinsä, jotka hän on vapaasta tahdostaan tai tahtomattaankin tehnyt.

Että Herra Jumala saattaisi hänen sielunsa sinne, missä vanhurskaat lepäävät.

Anokaamme Kristukselta, kuolemattomalta Kuninkaalta ja Jumalaltamme hänelle Jumalan armoa, taivasten valtakuntaa ja syntien anteeksi antamista.

Veisaajat:

Anna, Herra.

Diakoni:

Rukoilkaamme Herra.

Veisaajat:

Herra, armahda.

Pappi:

Henkien ja kaiken lihan Jumala, joka olet voittanut kuoleman, tehnyt voimattomaksi pahan hengen ja antanut maailmallesi elämän, - Sinä itse, Herra, anna palvelijasi ____ sielulle lepo siinä valoisassa viheriöivässä paikassa, rauhallisessa paikassa, josta ovat paenneet kipu, suru ja huokaukset. Ollen hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala anna anteeksi hänelle kaikki hänen syntinsä, jotka hän on tehnyt sanoin, teoin ja ajatuksin, sillä ei ole ihmistä, joka eläessään ei olisi syntiä tehnyt. Vain Sinä yksin olet synnitön, Sinun vanhurskautesi on vanhurskaus iankaikkisesti ja Sinun sanasi on totuus.

Pappi ääneen:

Sinä, Kristus Jumalamme, olet nukkuneen palvelijasi ____ylösnousemus, elämä ja lepo, ja Sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksitekevälle Hengellesi me kunniaa edeskannamme nyt, aina ja iankaikkisesti.

Veisaajat:

Aamen.

Kontakki, 8.sävelmä:

Saata, oi Kristus, Sinun palvelijasi sielu lepoon | pyhien joukkoon, | missä ei ole kipua, ei surua eikä huokauksia, || vaan on loppumaton elämä.

Liitelauselma:

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Sinä itse, joka olet tehnyt ja luonut ihmisen, olet ainoa kuolematon, | mutta me kuolevaiset olemme maasta luodut | ja siihen samaan maahan me jälleen menemme. | Sillä niin olet Sinä, minun Luojani käskenyt, | kun olet sanonut minulle: | maa sinä olet ja maahan olet jälleen menevä. | Ja sinne me kaikki ihmiset menemme | muuttaen hautaitkumme veisuksi: || Halleluja, halleluja, halleluja.

7.irmossi:

Hurskaille nuorukaisille enkeli virvoitti kasteella tulisen pätsin, | mutta kaldealaisia polttava Jumalan tahto pakotti hirmuhaltiaan huutamaan: || Kiitetty olet Sinä, meidän isämme Jumala!

Liitelauselma:

Saata, Herra, lepoon nukkuneen palvelijasi sielu.

Marttyyrit, lunastettuina verelläsi ensimmäisestä rikoksesta sekä priiskoitetuna omalla verellänsä, selvästi kuvaavat uhrikuolemaasi. Kiitetty olet Sinä, isiemme Jumala!

Julkean kuoleman olet Sinä kuolettanut, oi elämää hallitseva Sana; ota nyt vastaan uskossa nukkunut, joka veisaa Sinulle, oi Kristus, ja lausuu: Kiitetty olet Sinä, isiemme Jumala!

Liitelauselma:

Kunnia olkoon Isälle ja pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kaikkivaltias Jumala! Sinä olet jumalallisella hengähdykselläsi kutsunut elämään minun ihmisluontoni; suo, että tämä, sinun valtakuntaasi muuttanut, veisaisi Sinulle, oi Vapahtaja: Kiitetty olet Sinä, isiemme Jumala!

Liitelauselma:

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Sinä oi viattomin, tulit kaikkia luotuja korkeammaksi, kun kannoit kohdussasi Jumalan, joka kukisti kuoleman portit ja katkoi sen teljet. Sen tähden, oi Puhdas, me uskovaiset Sinua veisuilla ylistämme Jumalansynnyttäjäksi.

8. irmossi:

Sinä tulen liekistä avasit jumalallisille kastelähteet | ja vanhurskaan uhrin vedellä sytytit, | sillä Sinä, oi Kristus, teet aina niin kuin Sinä tahdot. || Sinua me suuresti iät kaiket ylistämme!

Liitelauselma:

Saata, Herra, lepoon nukkuneen palvelijasi sielu.

Kovat kilvoitukset olette kestäneet ja voittoseppeleillä olette koristetut, te Kristuksen marttyyrit, te voittoisat kärsijät, jotka huudatte: Sinua, oi Kristus, me suuresti ylistämme iankaikkisesti!

Ota, oi Herra, laupiaasti luoksesi uskovaiset, jotka ovat pyhästi elämänsä jättäneet ja Sinun tykösi muuttaneet. Ollen armoa täynnä, saata lepoon heidät, kun he ylistävät Sinua iankaikkisesti.

Liitelauselma:

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Suo nyt, oi Vapahtaja, kaikkien ennen nukkuneiden tulla asumaan sävyisäin maahan, vanhurskauttaen heidät uskon kautta Sinuun sekä armon kautta, heidän ylistäessään Sinua korkealla äänellä kaikkina aikoina.

Liitelauselma:

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Me kaikki ylistämme sinua autuaaksi, oi ylen autuas, sillä sinä olet synnyttänyt totisesti autuaan Sanan, joka on meidän tähtemme lihaksi tullut ja jota me suuresti ylistämme kaikkina aikoina.

9. irmossi:

Ihmisten on mahdoton nähdä Jumalaa, | sillä Häntä kohti eivät enkeleinkään joukot rohkene katsettaan kohottaa, | mutta sinun kauttasi, oi Puhtain, | ilmestyi ihmisille

lihaksi tulleen Sana. | Hänelle taivaallisten sotajoukkojen kanssa kiitosta veisaten me sinua, Neitsyt|| autuaaksi ylistämme.

Liitelauselma:

Saata, Herra, lepoon nukkuneen palvelijasi sielu.

Toivo on marttyyrien joukot vahvistanut ja ikään kuin siivillä on se heidät Sinun rakkautesi tykö voimakkaasti korottanut, edeltä kuvaillen heille tulevaistein aikain totista horjumatonta rauhaa. Suo, oi Hyvä, myös edesmenneenkin uskovaisen saada se.

Suo, oi Kristus, uskossa edesmenneen tulla osalliseksi sinun kirkkaasta ja jumalallisesta valostasi ja ollen ainoa armollinen, anna hänelle lepopaikka Aabrahamin helmassa sekä tee hänet otolliseksi saamaan iankaikkinen autuus.

Liitelauselma:

Kunnia olkoon Isälle ja pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Oi Vapahtaja! Sinä olet olenoltasi hyvä ja armollinen; Sinä armoa haluat ja Sinun laupeutesi syvyys on pohjaton. Saata tämä, jonka olet ottanut pois tästä vaivan paikasta ja kuoleman varjosta, sinne missä Sinun valkeutesi valaisee.

Liitelauselma:

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Me tunnustamme sinut, oi Puhdas, pyhäksi todistuksen majaksi, liiton arkiksi, armolain tauluksi, sillä sinun kauttasi, oi Viattomin on anteeksiantamus lahjoitettu niille, jotka ovat sinun kohdustasi lihaksi tulleen verellä vanhurskautetut.

Katabasi:

Ihmisten on mahdoton nähdä Jumalaa, | sillä Häntä kohti eivät enkeleinkään joukot rohkene katsettaan kohottaa, | mutta sinun kauttasi, oi Puhtain, | ilmestyi ihmisille lihaksi tulleen Sana. | Hänelle taivaallisten sotajoukkojen kanssa kiitosta veisaten me sinua, Neitsyt|| autuaaksi ylistämme.

Diakoni lausuu ektenian:

Taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Veisaajat:

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Diakoni:

Vielä rukoilemme lepoa nukkuneen Jumalan palvelijan _____ sielulle, ja että Jumala antaisi hänelle anteeksi kaikki hänen syntinsä, jotka hän on vapaasta tahdostaan tai tahtomattaankin tehnyt.

Että Herra Jumala saattaisi hänen sielunsa sinne, missä vanhurskaat lepäävät.

Anokaamme Kristukselta, kuolemattomalta Kuninkaalta ja Jumalaltamme hänelle Jumalan armoa, taivasten valtakuntaa ja syntien anteeksi antamista.

Veisaajat:

Anna, Herra.

Diakoni:

Rukoilkaamme Herra.

Veisaajat:

Herra, armahda.

Pappi:

Henkien ja kaiken lihan Jumala, joka olet voittanut kuoleman, tehnyt voimattomaksi pahan hengen ja antanut maailmallesi elämän, - Sinä itse, Herra, anna palvelijasi ____ sielulle lepo siinä valoisassa viheriöivässä paikassa, rauhallisessa paikassa, josta ovat paenneet kipu, suru ja huokaukset. Ollen hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala anna anteeksi hänelle kaikki hänen syntinsä, jotka hän on tehnyt sanoin, teoin ja ajatuksin, sillä ei ole ihmistä, joka eläessään ei olisi syntiä tehnyt. Vain Sinä yksin olet synnitön, Sinun vanhurskautesi on vanhurskaus iankaikkisesti ja Sinun sanasi on totuus.

Pappi ääneen:

Sinä, Kristus Jumalamme, olet nukkuneen palvelijasi ____ylösnousemus, elämä ja lepo, ja Sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksitekevälle Hengellesi me kunniaa edeskannamme nyt, aina ja iankaikkisesti.

Veisaajat:

Aamen.

Pyhän Johannes Damaskolaisen veisut:

1.sävelmä:

Mikä elämän nautinto voisi olla surusta vapaa? | Mikä kunnia maailmassa olisi muuttumaton? | Kaikki on varjoa heikompaa, kaikki unennäköä petollisempaa. | Hetki vain, niin kuolema kaiken haltuunsa ottaa. | Mutta, oi Kristus, Sinä ihmisiä rakastava, | saata tämä, jonka olet valinnut, || lepoon Sinun kasvojesi valkeudessa ja ihanuutesi ihailussa.

2.sävelmä:

Voi, mikä taistelu on sielulla ruumiista erotessaan. | Voi miten se itkee, eikä ole ketään, joka armahtaisi sitä: | Silmät kääntyvät enkeleihin turhaan rukoillen, | kädet ihmisten puoleen auttajatta jääden. | Sen tähden, rakkaat veljeni, ajatelkaamme elämämme lyhyttä || ja anokaamme Kristukselta edesmenneelle lepoa ja sieluillemme suurta laupeutta.

3.sävelmä:

Turhuutta on kaikki, mikä ihmisellä on, | ei se jää hänelle kuoleman jälkeen: | ei kestä rikkaus ja kunnia mukana. | Kun kuolema tulee, nämä kaikki katoavat. | Sen tähden huutakaamme kuolemattomalle Kristukselle: | Saata poismennyt lepoon sinne, || missä on kaikkien iloitsevien asunto.

4.sävelmä:

Mitä on nyt viehtymys maailmaan, | mitä ajallisten menojen pettävä loisto? | Missä kulta ja hopea? | Missä palvelijain paljous? | Kaikki on tomua, kaikki tuhkaa, kaikki varjoa vain. | Mutta tulkaa, huutakaamme kuolemattomalle Kuninkaalle: | Herra, suo poismenneelle iankaikkisia hyvyksiäsi || saattaen hänet lepoon vanhenemattomaan autuuteen.

5.sävelmä:

Minä muistelin profeettaa, joka huusi: | ”Minä olen tomu ja tuhka”, | ja myös katselin mitä haudoissa on: | Näin paljaita luita ja sanoin: | ”Kuka näistä on kuningas, kuka sotamies? | Kuka rikas, kuka köyhä? | Kuka hurskas, kuka syntinen?” || Oi Herra, saata vanhurskaitten joukkoon palvelijasi.

6.sävelmä:

Sinun rakentavasta käskystäsi olen saanut alun ja olemuksen: | sillä tahtoen kokoonpanna minut eläväksi olennoksi näkymättömästä sekä näkyväisestä luonnosta | Sinä muodostit ruumiini maasta, mutta sielun annoit jumalallisella ja eläväksitekevällä puhalluksellasi. || Sen tähden, oi Kristus, saata palvelijasi lepoon elävien maahan ja vanhurskaitten asuntoihin

7.sävelmä:

Alussa luotuaasi ihmisen kuvaksesi ja kaltaiseksesi | Sinä panit hänet paratiisiin luotujasi vallitsemaan, | mutta kadehtivan kiusaajan viettelemänä hän maistoi kiellettyä ruokaa ja tuli käskysi rikkojaksi. | Sen tähden, oi Herra, Sinä tuomitsit hänet tulemaan maaksi jälleen, josta otettu oli, || ja anomalla saamaan itselleen levon.

8.sävelmä:

Minä itken ja valitan kuolemaa ajatellessani | ja nähdessäni Jumalan kuvaksi luodun kau-neutemme | haudoissa muodottomana, kunniattomana, näöttömänä makaavan. | Oi ihmettä! Mikä salaisuus onkaan tämä, mikä on meille tapahtunut? | Kuinka olemme annetut turmion valtaan? | Kuinka olemme kuoleman kanssa yhteen iestetyt? | Totisesti, niin kuin kirjoitettu on, niin on käskenyt Jumala, || joka antaa levon poismuuttaneelle.

Autuuden lauseet tropareineen, 6.sävelmä:

Herra, muista meitä valtakunnassasi.

Autuaita ovat hengessään köyhät, | sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita ovat murheelliset, | sillä he saavat lohdutuksen.

Autuaita ovat sävyisät, | sillä he saavat periä maan.

Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, | sillä heidät ravitaan.

Autuaita ovat laupiaat, | sillä heidän osakseen tulee laupeus.

Ryövärin, joka ristin päällä huusi Sinulle: muista minua, teit Sinä, Kristus, ennen muita paratiisin asukkaaksi. Suo, että minäkin kelvoton, hänen katumuksensa omaisin.

Autuaita ovat puhdassydämiset, | sillä he saavat nähdä Jumalan.

Oi elämän ja kuoleman Hallitsija, saata tämä, jonka olet ajallisesta elämästä ottanut pois, lepoon pyhien asunnoissa, koska hän huutaa Sinulle: muista minua, kun tulet valtakuntaasi.

Autuaita ovat rauhantekijät, | sillä heidät on kutsuttava Jumalan lapsiksi.

Sielujemme ja ruumiittemme Hallitsija, jonka kädessä on meidän henkemme, -Sinä, ahdistettujen lohdutus, saata palvelijasi, jonka olet ottanut pois, lepoon vanhurskaiden maassa.

Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, | sillä heidän on taivasten valtakunta.

Kristus saattakoon sinut, Kristusta rakastavainen sielu, lepoon elävien maassa ja avatkoon sinulle paratiisin portit, tehkään sinut valtakuntansa asukkaaksi sekä antakoon sinulle anteeksi syntisi, jotka olet eläessäsi tehnyt.

Autuaita olette te, kun ihmiset solvaavat ja vainoavat teitä | ja valhetellen puhuvat teistä kaikenlaista pahaa minun tähteni.

Lähtekäämme katsomaan hautoja: ihmisestä on niissä jäljellä vain paljaat luut, matojen ruoka ja inhottava haju; siitä ymmärtäkäämme, mitä on rikkaus, mitä kauneus, väkevyys ja hienous.

Iloitkaa ja riemuitkaa, | sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa.

Kuulkaamme mitä huutaa Kaikkivaltias: Voi niitä, jotka pyytävät nähdäkseen Herran peljättävää päivää! Se on pimeys, sillä silloin tulella kaikki koetellaan.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Kumarran Isää – synnyttäjää, kunnioitan Poikaa syntynyttä, ylistystä veisaan Isän ja Pojan kanssa kirkkaudessa loistavalle Pyhälle Hengelle ja tunnustan sekä Pojan syntymisen, että Pyhän Hengen lähtemisen olevan aluttoman.

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Kuinka sinä, oi Neitsyt, vuodatat maitoa rinnoistasi? Kuinka ruokit luomakunnan Ruokkijaa? Sen tietää se, joka on kalliosta veden vuodattanut ja janoavalle kansalle veden suonet avannut, niin kuin siitä on kirjoitettu.

Diakoni:

Ottakaamme vaari.

Pappi:

Rauha olkoon teille kaikille.

Lukija:

Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni:

Se on viisautta.

Lukija:

Prokimeni. Autuaallinen on se tie, jota sinä vaellat tänään, oi sielu, | sillä sinulle on valmistettu lepopaikka.

Liitelauselma:

Sinua, Herra, minä huudan; minun Jumalani, älä ole minua kohtaan äänetön.

Diakoni:

Se on viisautta.

Lukija:

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä kirjeestä tessalonikalaisille. (1. tess. 4:13-17)

Diakoni:

Kuulkaamme.

Lukija:

Veljet!

13. Tahdomme, teidän olevan selvillä siitä, mitä tapahtuu kuoleman uneen nukkuville, jotta ette surisi niin kuin nuo toiset, joilla ei ole toivoa.

14. Jos kerran Jeesus on kuollut ja noussut kuolleista, niin kuin me uskomme, silloin Jumala myös on Jeesuksen tullessa tuova poisnukkuneet elämään yhdessä hänen kanssaan.

15. Ilmoitamme teille, mitä Herra on sanonut: Me elossa olevat, jotka saamme jäädä tänne siihen asti kun Herra tulee, emme ehdi poisnukkuneiden edelle.

16. Itse Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin käskyhuudon kuuluessa ja Jumalan pasuunan kaikuessa, ja ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina.

17. Meidät, jotka olemme vielä elossa ja täällä jäljellä, temmataan sitten yhdessä heidän kanssaan pilvissä yläilmoihin Herraa vastaan. Näin saamme olla aina Herran kanssa.

Pappi:

Rauha olkoon sinulle.

Lukija:

Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni:

Se on viisautta.

Lukija:

Halleluja, halleluja, halleluja, 6.sävelmä

Liitelauselma:

Autuas se, jonka Sinä valitset ja otat tykösi, oi Herra.

Liitelauselma:

Hänen muistonsa pysyy polvesta polveen.

Diakoni:

Se on viisautta. Olkaamme vakaat. Kuulkaamme pyhää evankeliumia.

Pappi:

Rauha olkoon teille kaikille.

Veisaajat:

Niin myös sinun hengesesi.

Pappi:

Lukekaamme Johanneksen pyhästä evankeliumista.

Veisaajat:

Kunnia olkoon sinulle, Herra, kunnia Sinulle!

Diakoni:

Kuulkaamme.

Pappi:

Herra sanoi Hänen luoksensa tulleille juutalaisille:

24. "Totisesti, totisesti: se, joka kuulee minun sanani ja uskoo minun lähettäjäni, on saanut ikuisen elämän. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on jo siirtynyt kuolemasta elämään.

25. Totisesti, totisesti: tulee aika - ja se on jo nyt - jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen. Ne, jotka sen kuulevat, saavat elää,

26. sillä Isä, elämän lähde, on tehnyt myös Pojasta elämän lähteen.

27. Isä on myös antanut hänelle tuomiovallan, koska hän on Ihmisen Poika.

28. Älkää ihmetelkö tätä! Tulee aika, jolloin kaikki, jotka lepäävät haudoissaan, kuulevat hänen äänensä.

29. He nousevat haudoistaan - hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen, paha tehneet tuomion ylösnousemukseen.

30. "Omin neuvoin minä en voi tehdä mitään. Minä tuomitsen sen mukaan mitä kuulen, ja tuomioni on oikea, sillä minä en pyri toteuttamaan omaa tahtoani, vaan lähettäjäni tahdon.

Veisaajat:

Kunnia olkoon sinulle, Herra, kunnia Sinulle!

Diakoni lausuu ektenian:

Taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Veisaajat:

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Diakoni:

Vielä rukoilemme lepoa nukkuneen Jumalan palvelijan _____ sielulle, ja että Jumala antaisi hänelle anteeksi kaikki hänen syntinsä, jotka hän on vapaasta tahdostaan tai tahtomattaankin tehnyt.

Että Herra Jumala saattaisi hänen sielunsa sinne, missä vanhurskaat lepäävät.

Anokaamme Kristukselta, kuolemattomalta Kuninkaalta ja Jumalaltamme hänelle Jumalan armoa, taivasten valtakuntaa ja syntien anteeksi antamista.

Veisaajat:

Anna, Herra.

Diakoni:

Rukoilkaamme Herraa.

Veisaajat:

Herra, armahda.

Pappi lukee tämän rukouksen vainajan vierellä. Samalla lukee jokainen läsnäolevista pa-peista itsekseen tämän saman rukouksen:

Henkien ja kaiken lihan Jumala, joka olet voittanut kuoleman, tehnyt voimattomaksi pahan hengen ja antanut maailmallesi elämän, - Sinä itse, Herra, anna palvelijasi _____ sielulle lepo siinä valoisassa viheriöivässä paikassa, rauhallisessa paikassa, josta ovat paenneet kipu, suru ja huokaukset. Ollen hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala anna anteeksi hänelle kaikki hänen syntinsä, jotka hän on tehnyt sanoin, teoin ja ajatuksin, sillä ei ole ihmistä, joka eläessään ei olisi syntiä tehnyt. Vain Sinä yksin olet synnitön, Sinun vanhurskautesi on vanhurskaus iankaikkisesti ja Sinun sanasi on totuus.

Pappi ääneen:

Sinä, Kristus Jumalamme, olet nukkuneen palvelijasi _____ylösnousemus, elämä ja lepo, ja Sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksitekevälle Hengellesi me kunniata edeskannamme nyt, aina ja iankaikkisesti.

Veisaajat:

Aamen.

Tämän jälkeen tapahtuu vainajan hyvästijättö lauletaessa seuraavia stikkiroja:

(Lihavoidut löytyvät nuotitettuina hautaustoimituskirjasta)

2.sävelmä:

Tulkaa, veljet, ja Jumalaa kiittäen | antakaamme viimeinen tervehdys kuolleelle, | sillä hän on eronnut omaisistaan | ja kiiruhtaa hautaan. | Ei hän enää huolehdi turhista asioista | eikä vaivojen rasittamasta ruumiistaan. | Missä ovat nyt sukulaiset ja ystävät? | Katso, nyt eroamme toisistamme. || Rukoilkaa, että Herra hänet lepoon saattaisi.

Mikä surkea ero veljet! Mikä valitus! Mikä parku tällä hetkellä! Tulkaa, sanokaamme jäähyväiset tälle, joka on vähän ennen tätä ollut kanssamme, mutta nyt hänet lasketaan haudata, kivi vieritetään hänen päälleen, hänet pimeyteen sijoitetaan, kuolleitten joukkoon haudataan; kaikki sukulaiset, ja ystävät nyt eroamme hänestä. Rukoilkaamme, että Herra hänet lepoon saattaisi.

Nyt peräti hajotetaan elämän turhuuden paha juhla: sillä henki on jättänyt asuntonsa, multa on mustaksi mennyt, astia särkynyt; se on äänetön, tunnoton, kuollut, liikkumaton. Tätä hautaan saattaessamme rukoilkaamme, että Herra hänet iankaikkiseen lepoon saattaisi.

Mitä on elämämme? | Totisesti vain kukkanen, | savu tai aamukaste. | Tulkaa, katsokaamme tarkoin hautoja: | Missä on ruumiin kauneus, | missä nuoruus, missä katse ja muodon näkö? | Kaikki on kuihtunutta kuin ruoho, kaikki kadonnutta. || Tulkaa, langetkaamme kyynelin Kristuksen eteen.

Suuri on itku ja parku, suuri huokailu ja ahdistus sielun erotessa: esille astuvat silloin helvetti ja kadotus: ajallinen, maallinen elämä – sehän oli vaan haavekuvia, eksyttävää unenäköä, pettymystä tuottavaa hyödyttöä vaivaa! Paetkaamme kauas kaikkia maailman syntejä, että saisimme perinnöksemme taivaallisen elämän!

Katsoessamme tässä kuollutta | muistelkaamme lopun hetkeä: | hän katoaa niin kuin savu maasta, | niin kuin lakastunut kukka tai niitetty ruoho | vaatteeseen käärittyinä ja maahan peitettynä. | Kun nyt jätämme hänet näkyvistämme, || rukoilkaamme, että Kristus hänet iankaikkiseen lepoon saattaisi.

Tulkaa Aadamin jälkeläiset, katsokaamme maahan heitettyä kaltaistamme, joka on kaiken kauneuden yltään luonut pois: hän haudassa hajoaa matojen tuhoamana, pimeyden kuluttamana, maan peittämänä. Kun hän nyt näkyvistämme katoaa, rukoilkaamme, että Kristus hänet iankaikkiseen lepoon saattaisi!

Kun peljättävät enkelit tulevat sielun riistämään ruumiilta, | niin se unohtaa kaikki sukulaiset ja tuttavat | ja on huolestunut vain odottavasta tuomiosta. | Kaikki rukoilkaamme Tuomaria anoen, | että Hän antaisi anteeksi sen, || mitä tämä on tehnyt.

Tulkaamme, veljet, katsokaamme haudassa tuhkaa ja tomua, josta mekin luodut olemme. Mihinkä me nyt menemme? Miksi olemme tulleet? Missä on köyhä tai rikas? Missä mahtava Herra, missä vapaa? Eikö kaikki ole tuhkaa? Kuolema on kuluttanut kasvojen kauneuden ja kokonaan kiihdyttänyt nuoruuden kukan.

Totisesti turhuutta ja mätää ovat kaikki elämän nautinnot ja kunnia! Sillä kaikki me häviämme, kaikki kuolemme – kuninkaat ja ruhtinaat, tuomarit ja voimalliset, rikkaat ja köyhät ja koko ihmisuku; sillä nekin, jotka äsken elivät, ovat nyt hautoihin lasketut. Rukoilkaamme, että Herra heidät lepoon saattaisi.

Kaikki ruumiin jäsenet, jotka äsken olivat liikkeessä, näemme nyt toimeettomina: kaikki ne ovat voimattomia, silmät ovat ummistuneet, jalat sidotut, kädet hervonneet, samoin myös kuulo ja kieli ovat äänettömyyteen saatetut, - kaikki hautaan heitetään. Totisesti on turhuutta kaikki, mitä ihmisellä omaa on.

Pelasta, oi Jumalansynnyttäjä, sinä laskeutumattoman Auringon Äiti ne, jotka sinuun panevat toivonsa. Sinua rukoilemme: taivuta esirukouksillasi kaikkihyvä Jumala saattamaan nyt poismennyt lepoon sinne, missä vanhurskaiden sielut lepäävät. Tee hänet, oi Puhtahin, jumalallisten hyvyksien perilliseksi hurskaiden asunnoissa ikuisiksi muistoksi.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Nähdessänne minun äänetönnä | ja hengetönnä edessänne makaavan | itkekää minua, veljet ja ystävät, sukulaiset ja tuttavat. | Eilen vielä puhuin kanssanne, | ja nyt äkisti tapasi minut kuoleman peljättävä hetki. | Tulkaa siis kaikki, jotka minua rakastitte, | antakaa minulle viimeinen tervehdys, | sillä en enää vaella teidän kanssanne | enkä puhuttele enää teitä. | Minä menen puolueettoman Tuomarin eteen, | jossa samanarvoisina yhdessä seisovat palvelija ja isäntä, | kuningas ja sotamies, rikas ja köyhä, | sillä jokainen saa omien töittensä mukaan kunnian tai häpeän. | Mutta minä pyydän kaikkia ja hartaasti anon: | Lakkaamatta rukoilkaa puolestani Kristusta Jumalaa, ettei minua syntieni tähden syöstäisi vaivan paikkaan, | vaan että Hän ottaisi minut sinne, || missä on elämän valkeus.

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Sinun Synnyttäjäsi esirukouksien tähden, oi Kristus, | ja Sinun edelläkävijäsi, apostolien, profeettain, esipaimenten, pyhittäjien ja vanhurskaitten | sekä kaikkien pyhiin esirukouksien tähden || saata nukkunut palvelijasi lepoon.

Lukija:

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Kunnia Isälle ja Pojalle ja pyhälle Hengelle nyt ja aina, ja iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Kaikkenpyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra, puhdistä meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Kunnia Isälle ja Pojalle ja pyhälle Hengelle nyt ja aina, ja iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi:

Sillä Sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki on valtakunta, voima ja kunnia nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Sitten veisataan seuraavat troparit 4:nnellä sävelmällä:

Aamen. Saata, oi Vapahtaja, sinun palvelijasi sielu lepoon | edesmenneitten vanhurskasten henkien kanssa. | ja kätke hänet autuaalliseen elämään Sinun tykönäsi, o ihmisiä rakastava!

Sinun lepoosi, oi Herra, | jossa kaikki sinun pyhäsi lepäävät, | saata myös sinun palvelijasi sielu, sillä Sinä olet ainoa, joka ihmisiä rakastat.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Sinä olet Jumala, joka menit alas tuonelaan ja päästit vangitut irti kahleista, | Sinä itse, oi Vapahtaja, saata lepoon sinun palvelijasi sielu.

Nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Oi ainoa, puhdas, viaton Neitsyt, joka neitseellisesti Jumalan synnytit, || rukoile pelastusta nukkuneen sielulle.

Diakoni lausuu ektenian:

Armahda meitä, Jumala, Sinun suuresta armostasi, me rukoilemme Sinua, kuule ja armahda.

Veisaajat:

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Diakoni:

Vielä rukoilemme lepoa nukkuneen Jumalan palvelijan _____ sielulle, ja että Jumala antaisi hänelle anteeksi kaikki hänen syntinsä, jotka hän on vapaasta tahdostaan tai tahtomattaankin tehnyt.

Että Herra Jumala saattaisi hänen sielunsa sinne, missä vanhurskaat lepäävät.

Anokaamme Kristukselta, kuolemattomalta Kuninkaalta ja Jumalaltamme hänelle Jumalan armoa, taivasten valtakuntaa ja syntien anteeksi antamista.

Veisaajat:

Anna, Herra.

Diakoni:

Rukoilkaamme Herraa.

Veisaajat:

Herra, armahda.

Pappi:

Henkien ja kaiken lihan Jumala, joka olet voittanut kuoleman, tehnyt voimattomaksi pahan hengen ja antanut maailmallesi elämän, - Sinä itse, Herra, anna palvelijasi _____ sielulle lepo siinä valoisassa viheriöivässä paikassa, rauhallisessa paikassa, josta ovat paenneet kipu, suru ja huokaukset. Ollen hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala anna anteeksi hänelle kaikki hänen syntinsä, jotka hän on tehnyt sanoin, teoin ja ajatuksin, sillä ei ole ihmistä, joka eläessään ei olisi syntiä tehnyt. Vain Sinä yksin olet synnitön, Sinun vanhurskautesi on vanhurskaus iankaikkisesti ja Sinun sanasi on totuus.

Pappi ääneen:

Sinä, Kristus Jumalamme, olet nukkuneen palvelijasi _____ylösnousemus, elämä ja lepo, ja Sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksitekevälle Hengellesi me kunniaa edeskannamme nyt, aina ja iankaikkisesti.

Veisaajat:

Aamen.

Pappi:

Kunnia olkoon Sinulle, Kristus, meidän Jumalamme, meidän toivomme, kunnia Sinulle.

Kuoro:

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja pyhälle Hengelle, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen. Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda. Siunaa.

Pappi:

Eläviä ja kuolleita hallitseva ja kuolleista ylösnoussut Kristus, totinen Jumalamme, puh-taimman Äitinsä, pyhien kunniallisten ja korkeasti kiitettyjen apostolien, pyhien jumalan-kantajain pyhittäjäisiemme ja kaikkien pyhiensä esirukouksien tähden vieköön poismen-neen palvelijansa _____ sielun vanhurskaitten asuntoihin, saattakoon hänet lepoon Aabrahamin helmaan ja lukekoon vanhurskaitten joukkoon ja meitäkin armahtakoon hy-vyydessään ja ihmisrakkaudessaan.

Piispa tai vanhin papeista:

Ollos iäti muistettu sinä autuuteen kutsuttu ja aina muistettava veljemme!

Kuoro:

Ollos iäti muistettu, iäti muistettu, iäti muistettu.

Tämän jälkeen Piispa tai vanhin pappi lukee päästörukouksen:

Herra Jeesus Kristus, meidän Jumalamme, joka jumalalliset käskynsä sitoa ja päästää syntiinlangenneitten syntejä on antanut pyhille opetuslapsillensa ja apostoleillensa, joilta taas me olemme saaneet vallan tehdä samoin, antakoon sinulle, hengellinen lapseni, an-teeksi syntisi, jotka olet tässä elämässäsi vapaasta tahdostasi tai tahtomattasikin tehnyt nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Tämän jälkeen otetaan ruumis ja mennään haudalle veisaten pyhän Kolminaisuuden virttä.

Sitten ruumis lasketaan haudan viereen ja pappi, otettuaan lapiolla multaa, sirottelee sitä ristinmuotoisesti ruumiin päälle lausuen:

Herran on maa ja kaikki mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat. (kolmesti)

Sen jälkeen hän kaataa ruumiin päälle öljyä pyhästä lampusta tai tuhkaa suitsutusastiasta lausuen.

Pese minut puhtaaksi iisopilla, niin minä puhdistun.

Arkku suljetaan ja lasketaan hautaan laulettaessa litanian tropareja. Loppusiunaus.

- Hautaustoimitus, Pieksämäki 1959
- Papin käsikirja, Sortavala 1908
- Ehtoo ja aamupalvelus juhla- ja arkipäivinä, Pieksämäki 1956
- Raamattu 1938
- Trebnikq, Moskva, 1902